

## VECVECĀKU ATMIŅAS. BARIKĀDĒM 30

### VĒSTURE UN SOCIĀLĀS ZINĪBAS.

Paula Saleniece 26.01.2021.

“Tas notika ap 20. janvāri. Tajā laikā Opis strādāja laikrakstā *Avots* (ilustrēts literāri sabiedriska žurnāls jaunatnei Latvijas PSR). Laikraksta redakcijas telpas, kantoris atradās Rīgā, pretī Nacionālajai Operai. Pēc 13. janvāra notikumiem Viļņā, Boris Jeļcins (opozicionārs uz Krievijas Federācijas prezidenta amatu, arī nākamais un pirmais Krievijas prezidents ) bija uzrunājis karaspēku un iestājies par demokrātiju, sāka runāt par preses brīvību un centās gūt tautas uzmanību.

Šī runa tika piefiksēta rakstiski un to bija pasūtījušas tipogrāfijas drukāšanai laikrakstos. Opis strādāja par šoferi laikrakstā “Avots” un tajā dienā viņi drukāja laikrakstus ar šo Borisa Jeļcina uzrunu. Opis bija pazīstams ar *Avota* redaktori, kuru sauca Lūcija. Todien šis laikraksts tika drukāts, un abi ar Lūciju izdomāja to izvadāt pa pastkastītēm, jo karaspēka daļām, armijnieku ciematiem nebija tādas pieejas notiekošajai informācijai, tāpēc ar šo Jeļcina uzrunu viņi gribēja arī informēt pēc iespējas vairāk cilvēku un dabūt kādu uzmanību no viņiem. Viņi brauca uz karaspēka daļām, ciematiem, kur dzīvoja armijas vīri, un meta tiem pastkastītē šo laikrakstu. Tas bija Juglas rajonā. Tā viņi mierīgi izvadāja laikrakstus pa mājām līdz šos saņēma ciet. Tie paši karavīri, kam tika vesti laikraksti. Lūcija bailēs, bet tomēr arī humoristiskā satraukumā armijniekiem teica : “Jūs mūs uzreiz nošausiet vai vēl pirms tam spīdzināsiet?”

Nakts turpinājās, viņus nopratināja, visu atņēma un palaida šos vaļā. Jā, bez nošaušanas, bez spīdzināšanas, kā Lūcija bija emociju uzplūdā licies.

Opis pēc tam stāstīja, ka tagad jau smieklīgi šo dzirdēt, bet tad tas nemaz nelikās kaut kas smieklīgs, ka tevi paņem ciet armijas vīri ar pielādētiem ieročiem.”